

[Socialministeren]

med § 86 a. Det betragter jeg som en brugbar vejledning for kommunerne i anvendelsen af bestemmelsen.

Det er herudover tanken, at retningslinier om betaling for midlertidigt ophold skal indgå i en samlet vejledning om nogle tilbud til ældre, førtidspensionister m.fl. efter bistandslovens § 60 og §§ 74-86. En sådan vejledning vil blive udsendt i forbindelse med eventuel vedtagelse af de senest foreslåede ændringer af reglerne på ældreområdet i lovforslag nr. L 28 fremsat den 2. oktober 1991.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 799 og S 800, beror det på indholdet i kommunens visitationsbeslutning, om der er tale om midlertidigt ophold.

Spm. nr. S 75

Til *socialministeren* (15/10 91) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren på baggrund af svarene på spørgsmål nr. S 799 og S 800 (1990-91, 2. samling) straks pålægge de berørte kommuner at tilbagebetale de beløb, der på denne måde uretmæssigt er opkrævet?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 72.

Svar (21/10 91):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Spørgsmålet om betaling for midlertidigt ophold i plejehjem, f.eks. i forbindelse med et aflastnings- eller et genoptræningsophold, blev forud for den 1. juli 1991 reguleret af reglerne i lov om social bistand § 85 og § 85 a, dvs. de almindelige regler om betaling for ophold i plejehjem. Dog var der for så vidt angik plejehjem uden pensionsudbetaling mulighed for efter en individuel vurdering at nedsætte betalingen, hvis der ved optagelsen var rimelig udsigt til, at det midlertidige ophold ikke ville strække sig ud over ca. tre måneder. Betalingen kunne nedsættes, således at den pågældende kunne beholde et beløb til dækning af udgifter til husleje og lignende. Efter Socialministeriets opfattelse er der ikke hjemmel til at anvende bestemmelserne om betaling for ophold i dagcentre og daghjem analogt på mid-

lertidige døgnophold, idet anvendelse af disse bestemmelser forudsætter, at pensionisterne i øvrigt har ophold i eget hjem.

Med virkning fra den 1. juli 1991 findes der en udtrykkelig hjemmel i bistandslovens § 86 a til at opkræve betaling for midlertidigt døgnophold, jf. lov nr. 400 af 6. juni 1991. Ifølge denne bestemmelse fastsættes betalingen for kost og øvrige ydelser som for personer i eget hjem, hvorimod der ikke kræves betaling for opholdets boligdel.

Som socialminister kan jeg ikke gribe ind i og ændre kommunernes afgørelser om betaling for midlertidigt døgnophold.

Viser det sig, at nogle kommuner har opkrævet betaling i strid med reglerne i bistandsloven, mener jeg, at konsekvenserne af en sådan ulovhjemlet opkrævning er et spørgsmål, der hører under tilsynsmyndighedernes kompetence.

Socialministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger om, i hvilket omfang kommunerne har opkrævet betaling for midlertidige døgnophold uden hjemmel i bistandsloven. Da det er indtrykket i Socialministeriet, at der er forskellig praksis i kommunerne med hensyn til opkrævning af betaling for midlertidige døgnophold, vil jeg rette henvendelse til tilsynsrådene og Indenrigsministeriet og anmode tilsynsmyndighederne om at tage betalingsspørgsmålet op over for kommunerne.

Spm. nr. S 76

Til *sundhedsministeren* (15/10 91) af:

Jørgen Lenger (SF):

»Vil ministeren være behjælpelig med at sikre finansiering af det på Hvidovre Hospital planlagte forsøg med udvikling af en vaccine mod HIV/AIDS ved hjælp af antistoffer mod visse sukkerstoffer?«

Begrundelse

På Hvidovre Hospital planlægges et vaccineforsøg, der har til formål at hindre HIV-virus i at formere sig og således har såvel smitte- som ikke-smitte som målgruppe.

Princippet er, at man angriber den lille del af sukkerstofferne, som er anderledes end dem, der normalt findes i organismen, og som kun forekommer i HIV-virus og i kræftceller, for på den måde at udvikle antistoffer, uden at kroppens øvrige sukkerstoffer tager skade.